

РЕШЕНИЕ

№ 874

гр. София, 02/16/2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02/04/2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12191** по описа за **2021** година докладвано от съдия Красимира Проданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от [фирма], ЕИК [ЕГН], представлявано от изпълнителния директор И. З. Д., срещу Решение № 20183425 от 31.08.2021 г., постановено по НАХД № 16984/2020 г. на Софийския районен съд, НО, 105^{-ти} състав, с което е потвърдено издаденото от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“ Наказателно постановление № Р-10-626/26.11.2020 г., с което на касатора на основание чл. 221а, ал. 2, т. 1, предл. първо от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК) е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лв., за нарушение на чл. 100н, ал. 1, вр. чл. 100т, ал. 1, .изр. първо, предл. второ и ал. 3 от с.з., вр. с §45, т. 2 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13.03.2020 г. (ЗМДВИП).

В касационната жалба се поддържа становище за неправилност на въззивното решение, поради нарушение на материалния и процесуалния закон. Твърди се, че процесното наказателно постановление е незаконосъобразно и неправилно е било потвърдено от въззивния съд. Неправилно действието на дружеството е квалифицирано като нарушение на две разпоредби, доколкото разпоредбата предвиждала едно задължение, което следва да бъде изпълнено при кумулативно

предвидени условия. Поддържа се становище за нарушение на чл. 42, т. 4 и т. 5 от ЗАНН, както и че за едно и също нарушение дружеството е било санкционирано два пъти. Изложени са подробни съображения за маловажност на извършеното нарушение. Претендира се отмяна на въззивното решение и отмяна на потвърденото с него наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът не се представява.

Ответникът по касация - Комисия за финансов надзор, чрез юрисконсулт С., оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП намира жалбата за неоснователна.

Административен съд – София - град, XVII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл.218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Разпоредбата на чл. 100н, ал. 1, вр. чл. 100т, ал. 1, изр. първо, предложение второ ЗППЦК задължава емитента да разкрива публично, чрез предоставяне на обществеността, като част от регулираната информация, годишен финансов отчет за дейността си, в срок до 90 дни от завършването на финансовата година. В случая такъв ГФО е следвало да бъде предоставен на Комисията в срок до 31.07.2020 г. Установено е и не е оспорено, че ГФО за дейността на дружеството за 2019 г. не е представен на обществеността не само към 31.07.2020 г., но и към момента на съставяне на АУАН за това нарушение.

Неоснователни са доводите на касатора, че се касае за едно нарушение и дружеството е санкционирано два пъти за едно и също нещо. Непредставянето в срок на годишния финансов отчет на КФН, съответно – на обществеността, са две отделни нарушения, тъй като изпълнението на нормативноустановеното задължение е дължимо към различни адресати - в единия случай това е КФН, в другия - обществеността. Различен е и редът, установен от закона, за разкриването на отчетите. Както бе посочено по-горе, неизпълнението на задължението за публично представяне на годишния отчет пред КФН е едно нарушение, а непредставянето му пред обществеността, осъществява състав на друго нарушение, а именно чл. 100т, ал. 1, изр.1, предложение второ от ЗППЦК, като едното не дерогира задължението за другото, поради и което правилно АНО е приел, че дружеството е осъществило нарушение на чл. 100н, ал. 1 във вр. чл. 100т, ал. 1, изр. второ, предложение първо от ЗППЦК. Ето защо настоящият съдебен състав намира, че правилно и законосъобразно АНО е ангажирал отговорността на [фирма], а тълкуването на чл. 100т, ал. 1 от ЗППЦК от страна на представителя на жалбоподателя в касационната жалба е неправилно.

Съставът на въззивния съд е изложил мотиви относно това, защо случаят не може да бъде определен като маловажен. Касационният съд изцяло споделя тези мотиви. Важността на обществените отношения, регулирани със ЗППЦК (чл. 1) не дава основание процесният случай да бъде определен като маловажен, по смисъла на чл. 28 ЗАНН, а и не са налице обстоятелства, които да окачествят процесното нарушение като такова с по – ниска степен на обществена опасност от останалите нарушения от този вид.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 63, ал. 5 ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, в размер на 80 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд – София - град, XVII касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20183425 от 31.08.2021 г., постановено по НАХД № 16984/2020 г. на Софийския районен съд, НО, 105^{-ти} състав.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати по сметка на Комисията за финансов надзор сума в размер на 80 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.